

qui vivre et morir puissent». Et puis doit dire au seignor: «Et vos, le recevez en la Dieu foy et en la vostre, come vostre home lige». Et les dues doivent dire: «Oil;» et se doivent entre baisier en foy. Et celui qui fait homage à autre que le roy, le doit faire en cele meismes maniere come il est dessus devisé, fors tant que il doit dire: «Je deviens vostre home, sauve le ligece dou roy.» Et se il a autre seignor en celui reuame, ou pluseurs, si les dois sauver l'un amprès l'autre»⁴.

2

12^{ος}-13^{ος} αιώνας. Επανέκδοση των Ασσιζών της Υψηλής Αυλής του βασιλείου των Ιεροσολύμων και της Κύπρου βάσει νέων χειρογράφων, άγνωστων στην έκδοση του 19^{ου} αιώνα από τον Beugnot⁵. Ιερουσαλήμ, Κύπρος [γ].
P. E d b u r y (ed), *John of Ibelin, Le Livre des Assises*, Leiden – Boston 2003, σσ. 51-810.

3

1194. Διάταγμα του βασιλέα της Κύπρου με το οποίο αφιερώνονται χρήματα σε μονή. Λευκωσία [λ].
J. R i c h a r d, «L'Abbaye cistercienne de Jubin et le prieuré Saint-Blaise de Nicosie», *EKEE* 3 (1969-1970) [1970], σσ. 69-70 (= J. Richard, *Orient et Occident au Moyen Age: contacts et relations (XIIIe-XVe s.)*, London 1976, αρ. XIX).

4

1195-1547. Διοικητικές και νοταριακές πράξεις. Άκρα, Λευκωσία [λ, ι, γ].
N. C o u r e a s, C. Schabel (eds), *The Cartulary of the Cathedral of holy Wisdom of Nicosia*, Nicosia 1997, σσ. 126-127, αρ. 37· σσ. 135-168, αρ. 40-62· σσ. 171-172, αρ. 65· σσ. 226-228, αρ. 87· σσ. 230-236, αρ. 89-91· σσ. 282-289, αρ. 110-113· σσ. 307-312, αρ. 130· σσ. 318-326, αρ. 133-140⁶.

Ο ΒΑΣΙΛΕΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΟΥΓΟΣ Ι ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΗΓΙΑ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΑΘΩΝ
ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Λευκωσία, Οκτώβριος 1217

«In nomine sancte et individue Trinitatis, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, amen.

4. τ. I, σ. 445.

5. Πρβλ. σχετ. λήμμα 1 του παρόντος.

6. Αρκετά από τα παραπάνω έγγραφα αποτελούν επαναδημοσιεύσεις από το L. de Mas Latrie, *Histoire de l'île de Chypre sous le règne des princes de la maison de Lusignan*, τ. III, Paris 1855. Πρβλ. σχετ. λήμμα 5 του παρόντος.

Ego, Hugo, Dei gratia rex Cipri, notum facio omnibus presentibus et futuris quod dominus Philippus de Ybellino, ob salutem anime sue et inclite recordationis domine Marie, matris sue, C. bisantios albos, et L modios frumenti et XXV mitretas vini pie in elemosinam contulit capellano quem ipse constituit ad serviendum et ad celebrandas missas in ecclesia Nicosiensi pro anima dicte domine Marie, regine, matris sue. Hec autem omnia, scilicet supradicti C bisancii, et L modii frumenti, et viginti quinque metrete vini, percipienda sunt annuatim in redditibus casalis de Prestrona, quod est eiusdem Philippi. Si vero idem Philippus donaret, venderet, vel impignoraret, vel quocumque modo alienaret dictum casale, ille ad cuius manus deveniret tenetur ad solvendum predictos C bisancios albos, et L modios frumenti, et viginti quinque metretas vini, capellano qui in ecclesia Nicosiensi per anima dicte regine missas celebrabit. Si vere nolet persolvere, debet compelli per me et heredes meos ad reddendum, et ispa ecclesia potest eum corege per excommunicationis sententiam ad solvendum. Ut autem hec suprascripta donatio rata et firma imperpetuum maneat, ego Hugo, Dei gratia rex Cipri, hoc concessi, et hoc presens privilegium exinde factum ad petitionem et preces ipsius domini Philippi de Ybellino, sigillo meo plumbeo et suprascriptorum testium testimonio roborari feci, quorum hec sunt nomina: Iohannes de Ybellino, dominus Berthi; Galterus Cesarum, Cipri comestabilis; Galterius de Bersam; Gormundus de Bersam; Petrus Chape; Iacobus de Rivet. Actum anno Domine Incarnationis M^oCC^o XVII°, mense Octobris. Data per manum Rad[ulphi], venerabilis cancellarii regis Cipri, archidiaconi Nicosiensis»⁷.

ΠΩΛΗΣΗ ΧΩΡΙΟΥ ΣΤΟ ΛΑΤΙΝΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Άκρα, 1222, 15 Μαΐου

«Pelagius, miseratione divina episcopus Albanensis, apostolice sede legatus, universis presentes litteras inspecturis, salutem in Domino. Universitati vestre notum facimus quod venerabilis pater Simon, Tirensis archiepiscopus, in presentia reverendi patris R[adulphi], patriarche Ierlimitani, Bethleemitani, Valiensis episcoporum; magistri Hospitalis Ierosolimitani, Montis Sion, Templi Domini, Iosaphat Albaton; et aliorum quamplurium, vendidit, pro duobus millibus et ducentis bisanciis saracenatis, venerabili patri E[ustorgio], Nicosiensi archiepiscopo, et ecclesie sue, imperpetuum, quoddam casale nomine Livadi, quod ipse Tirensis archiepiscopus in ecclesia sua habebat, tenebat, et possidebat in Cipro, libere et quiete, ex donatione clare memorie regis Annerici. De quo dictus Tirensis archiepiscopus, coram nobis et supradictis testibus, Nicosiensem archiepiscopum nomine suo et capituli, investivit, ut illud iure hereditario Nicosiensis ecclesia imperpetuum possideret. Magister vero Hospitalis se soluturum promisit Tirensi archiepiscopo quandocumque ab eo pecuniam peteret memoratam. Nos igitur, ad preces venerabilis patris Nicosiensis archiepiscopi, hoc scriptum in testimonium fieri fecimus, sigilli nostri munimine roboratum. Datum Accon, anno ab Incarnatione Domini M^oCC^o XXI, idus Maii.

Huic scripto suprascripto erat impositum quoddam sigillum cereum glauche cere, pendens cum carta firma, in quo scriptum erat,
«S[igillum] Pelagii Albanensis Episcopi»⁸.

7. σ. 135, αρ. 40.

8. σσ. 140-141, αρ. 44.